

Bilag 2.

Grossist-Sammenslutningen af 1930.

København, den 28. November 1939.

Til det af Folketinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om Forlængelse af Lov om Indløseligheden af Danmarks Nationalbanks Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

I Anledning af det til Behandling i det ærede Udvalg foreliggende Lovforslag tillader Grossist-Sammenslutningen af 1930 sig at udtale følgende Bemærkninger til den gældende Valutalov:

A. *Den administrative Side af Importreguleringen.*

Det forekommer os indlysende, at Lovens § 7, der bestemmer Reglerne for Fastlæggelsen af en Plan for Importens Regulering halvaarsvis, under de nuværende Forhold har mistet Forbindelse med Virkeligheden, idet en saadan Plan ikke kan lægges med nogen Sikkerhed for blot nogle faa Maaneder, endsige et halvt Aar, frem i Tiden. Af samme Grund bliver den Medvirken, der er tillagt Valutaraadet samt forskellige Erhvervsorganisationer, illusorisk, og det ses i Virkeligheden ikke, hvorledes Loven under de nuværende Forhold ligefrem kan paalægge Erhvervene et Medarbejde og derfor ogsaa et Medansvar for Valutaattesternes Udstedelse saavel i Henseende til Beløbenes Størrelse som Importens Fordeling paa forskellige Lande.

Angaaende § 4, der omhandler den saakaldte „Importret“, finder vi Anledning til at sige, at denne Paragraf aldrig har kunnet forvaltes paa en samfundsmæssig forsvarlig Maade, idet Lovteksten aabner Muligheder for al Slags Tilfældighed og Vilkaarlighed over for den enkelte Importør.

Spørgsmaalene om, hvad der skal være Grundlaget for Importtallet — om det skal være Indførselen i 1931, 1935, 1938 eller 1939, om den direkte Fakturering fra Udlandet skal være afgørende, og endelig hvorvidt Indførselen i Fristeperioden helt eller delvis skal angive Retningslinierne —, har aldrig fundet og kan næppe nogensinde ventes at finde en Løsning, der tilfredsstiller Borgernes berettigede Krav om Ligestilling under Loven.

Endvidere har Spørgsmaalet om Ny-Importører, der vitalt berører Ungdommens Arbejdsmuligheder, lige saa lidt som det beslægtede Spørgsmaal om Forhøjelse af Importtal endnu ikke, til Trods for at denne Lovgivning har eksisteret i 7 Aar, fundet en forsvarlig Løsning.

Med Hensyn til § 15 skal vi bemærke, at en Lovgivning, hvis Gennemførelse ikke hviler paa simple administrative Kontrolforanstaltninger, men hvor Myndighederne maa finde deres Tilflugt og Støtte i Erklæringer paa Tro og Love, der udstedes massevis og som en Del af den daglige Rutine, i sig selv er forkastelig; jfr. ogsaa de i § 11 omhandlede unaturlige Bestemmelser, der ikke hører hjemme i et demokratisk Samfund.